

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139963669632/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Men ak! hvor kold er Kiertighed hos mange, imod denne Verdens Aften, da alle burde med Lyst og Længsel vente Brudgommen! Hvad hans Hoved-Sag vil blive i hans Ankomst, har han tydelig nok sagt: Jeg var hungrig, og I gave mig ikke Mad; jeg var tørstig, og I gave mig ikke Drikke; jeg var nøgen, og I klædte mig ikke; jeg var skrøbelig, og i Fængsel, og I besøgte mig ikke. Sandelig siger jeg eder: Saa meget som I ikke have gjort een af disse mindste, have I ikke heller gjort mig, og disse skal gaae i den evige Pine. Matth. 25, 41. O Tordens Ord: hvad kunde de nok vekke den lunkne Christenhed, dersom den ikke laae i sin dybeste Sikkerheds Dvale og Forhærdelses Midnat. Men hvor mange gaaer det, som den u-barmhjertige Nabal, at deres Steen-Hjerter blive uformodentlig steen-døde. 1 Sam. 25, 37. Ja, hvor ofte kommer den Dom pludselig over dem: Hug Træet af, hvi gjør det Jorden unyttig? Luc. 13. 7.

118

Dog, der ere vel ikke mange, heder det da, som jo betenke de fattige. Lad saa være! Sagen ligger i det Ord: Jeg var hungrig, det er, om vi har saadan Kierlighed til JEsu, at vi for hans skyld gierne vil hielpe, trøste, vederqvæge hans fattige Lemmer, hvilket er ham lige det samme, som han selv nød det. Naar det nu falder nogen let og behageligt ikke at spare til forfengelig

4

Men ach! hvor kold er Kierlighed hos mange imod denne Verdens aften, da alle burde med lyst og længsel at Vente Brudgommen. Hvad hans hoved-Sag vil være paa den Dag, har han tydelig nok sagt: Jeg var hungrig, og I gave mig ikke mad, jeg var tørstig, og I gave mig ikke Drikke; Jeg var fremmed, og I toge mig ikke til Eder, jeg var nøgen, og I klædte mig ikke. Jeg var skrøbelig og i fængsel, og I besøgte mig ikke. Sandelig siger jeg Eder, saa meget, som I ikke have gjort een af disse mindste, have I og ikke gjort mig; Og disse skal gaae i den evige Pine. Mat: 25, 41. O Tordens ord, hvad kunde de nok vekke den lunkne Christenhed, dersom den ikke laae i sin dybeste Sickerheds Dvale og forhærdelses midnat. Men hvor mange gaaer det, som den ubarmhjertige Nabal, at deres steen-Hjerter blive uformodentlig steen-døde 1 Sam: 25.38. og, hvor ofte kommer den Dom pludselig over dem: Hug træet af, hvi gjør det jorden unyttig. Luc: 13.7. Dog, der er vel ikke mange, heder det da, som jo betenke de fattige. Lad saa være, Sagen ligger i det Ord. Jeg var hungrig — det er, om mand har saadan Kierlighed til Jesu, at mand for hans skyld gierne vil hielpe, trøste, vederqvæge og glæde hans fattige Lemmer, hvilket er ham lige det samme, som han selv nød det. Naar det nu falder een let ikke at spare til forfengelig Lyst